

Beløb i en bestemt Aarrække — 5 Aar har jo været det sædvanlige —, maa en saadan Mand lægge sine Arbejder an paa, at det Beløb, han aarlig faar, kan slaa til. Det vil være overordentlig farligt at komme ind paa dette, at en Mand kan komme bag efter og sige: jo jeg vidste ganske vist, at jeg havde det bestemte Beløb for nogle Aar, men jeg kan ikke faa det til at slaa til, I komme til at give mig noget mere. Finansudvalget mener, man maa statuere et Eksempel og sige: nej, naar man har faaet et bestemt Beløb for et vist Aaremaal, maa man lægge Arbejdet an, saaledes at Pengene kunne slaa til. — Ændringsforslaget under Nr. 172 gaar ud paa at yde et Tilskud paa 6,000 Kr. til Danmarks Deltagelse i den internationale Tuberkulosekongres i Paris 1904. Jeg kan gerne sige, at Finansudvalgets Interesse for Kongresser og navnlig for internationale Kongresser ikke er saa forfærdelig stor, men saa snart der er Tale om noget, som staar i Forbindelse med Tuberkulose, tør vi selvfølgelig ikke sige nej. — Ændringsforslag under Nr. 173 gaar ud paa at yde en Slags Erkendtlighedsgave til Professor Ehlers. Han synes at nyde meget stor Anerkendelse i Udlandet og har jo senest herhjemme gjort sig bekendt gennem den vestindiske Kommissions Betænkning; han var jo med derovre for at studere Spedalskhed. Han har tidligere faaet en Understøttelse af 1,000 Kr., og det foreslaas altsaa her, at den skal fortsættes. Finansudvalget tiltræder og anbefaler Forslaget. — Ændringsforslaget under Nr. 174 er en lille Bevilling paa 600 Kr. til en fortsat Udgivelse af nogle af P. Chr. Kierkegaards Skrifter. Det har for Resten for Udvalget stillet sig ret tvivlsomt, hvorvidt der er nogen, der læser disse gamle Skrifter, men da det er en lille Bevilling og en Slags Fortsættelse af en tidligere Bevilling, have vi sagt ja til den. Men nu, sige vi, kan det ikke nytte, at man kommer og finder flere gamle renskrevne Eksemplarer af en eller anden gammel Studie af Kierkegaard, thi der maa jo ogsaa være en Ende paa, hvad man paa den Maade kan sige ja til.

Endnu har jeg kun tilbage Ændringsforslaget under Nr. 194 til § 27. Det gaar ud paa, at Staten yder et rentebærende Laan til Aktieselskabet den zoologiske Have af 85,000 Kr. For disse 85,000 Kr. kan det lade sig gøre at faa ud af Verden et Laan, som Haven har maattet stifte hos Carlsbergfonden, og som nu er bragt ned til 118,000 Kr. Det er jo al Aner-

kendelse værd, at Carlsbergfonden vil lade sig nøje med at faa 85,000 Kr. til Dækning af et Laan paa 118,000 Kr., og naar vi saa for Staten yderligere kunne opnaa dette, at vi med et Afdrag og en Rente paa tilsammen 7 pCt. aarlig alligevel kunne stille Haven gunstigere, end den nu er stillet, synes jeg, det er en meget fortjenstfuld Gerning at yde dette Laan, som jeg altsaa til Slutning skal anbefale til det høje Tings Velvillie. Inden jeg slutter, gør jeg opmærksom paa, at der, hvad der saa vidt jeg ved, ikke har været Tilfældet ret ofte før, i Slutningen af Betænkningen som Bilag findes en Beskrivelse af nogle Studier og Undersøgelser, der for Statens Regning ere foretagne af Frescomaleri og Materiale dertil. Jeg henleder ærede Medlemmers Opmærksomhed paa denne Afhandling, som jeg personlig synes er ret interessant. Finansudvalget har tænkt, at den kunde staa som et Vidnesbyrd om, at der udrettes noget for de Penge, der fra Statens Side gives til forskellige Formaal. Dermed være ikke sagt, at det er det eneste, langt fra, det staar mere som et Eksempel paa, at der stadig væk kommer saadanne Beretninger; her er en af dem, som man har ment kunde have Interesse og derfor har ladet trykke op. Selvfølgelig kan man af Hensyn til Omkostningerne ikke optrykke alle Beretninger fra de Folk, der have faaet Statsunderstøttelse i et bestemt Øjemed.

K. M. Klausen: Der er nogle faa Punkter, paa hvilke det Mindretal, jeg tilhører, ikke har kunnet følge Flertallet. Det ene af disse Punkter vedrører en ny Kirke i Vejle (Ændringsforslag Nr. 60). Det foreslaas her fra Ministerens Side, at Statskassen skulde yde et Tilskud paa 30,000 Kr., fordelt paa 2 Aar. Mindretallet mener ikke, at det er nødvendigt, at Staten skulde gaa med til denne store Bevilling. Der er en Kirke i Vejle, og ved den er der ansat to Præster, og jeg mener, at naar man i en By som Vejle, der har 15—16,000 Indbyggere, har én stor Kirke og to Præster, kan man blive meget vel betjent i kirkelig Henseende. Kan Kirken ikke rumme saa mange, som ville ind i den for at høre Gudstjenesten, kan man jo holde Gudstjeneste flere Gange om Søndagen og ogsaa om Hverdagen, og skulde de kirkelige Forretninger være overvældende store, kunde det tænkes, at man ansatte een Præst til og derved slap for den store Udgift, der her er Tale om. Men vil man for øvrigt absolut i Vejle have en